

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa o uchyleniu dekretu o obszarach szczególnie ważnych dla obrony kraju oraz o zmianie ustawy – Kodeks morski wynika z faktu, że regulacje znajdujące się w tym dekrete utraciły całkowicie walor aktualności, ponadto ze względu na potrzebę zachowania przejrzystości systemu prawa powszechnie obowiązującego zachodzi konieczność zmiany art. 283 ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2009 r. Nr 217, poz. 1689, z późn. zm.).

Przepis art. 1 uchylanego dekretu, na mocy wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 3 lipca 2001 r. (sygn. akt K 3/01, Dz. U. Nr 69, poz. 725), stracił moc obowiązującą z dniem 2 lipca 2002 r. W związku z tym nie istnieje obecnie upoważnienie do uznawania przez Radę Ministrów pewnych obszarów za szczególnie ważne dla obrony kraju. W obrocie prawnym pozostały jedynie przepisy dekretu regulujące zasady przyznawania odszkodowań od państwa i odpowiedzialność karną za wykroczenie przeciw przepisom wydanym na podstawie dekretu. Przepisy dekretu nie określają rejonów uznanych za szczególnie ważne dla obrony kraju ani też nie określają na nich ograniczeń natury prawnej nakładanych na obywateli, a więc de facto nadal obowiązujące przepisy dekretu nie mają zastosowania.

Derogowanie dekretu spowoduje, iż utraci także moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 września 1948 r. o uznaniu półwyspu helskiego oraz obszarów Redłowo, Sobieszewo, Kępa Oksywska, Westerplatte i ich okolic za rejonu umocnione (Dz. U. z 1949 r. Nr 13, poz. 75). Niemniej jednak należy zaznaczyć, iż w obecnym stanie prawnym utrzymanie regulacji prawnych dotyczących rejonów umocnionych stało się zbędne. Obszary te bowiem utraciły obecnie znaczenie obronne. Z upływem czasu tereny te uległy znacznemu zurbanizowaniu, a punkty geograficzne uległy zatarciu w wyniku rozszerzenia granic aglomeracji miejskich. Użytkowane przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej nieruchomości obejmujące kompleksy wojskowe znajdują się w wyłącznych kompetencjach organów wojskowych. Pas nadbrzeżny znajduje się w kompetencjach właściwych terytorialnie urzędów morskich, z jurysdykcji których wyłączone są jednak akweny morskich wód wewnętrznych, które wraz z przyległymi do nich terenami lądowymi stanowią porty wojenne – czyli tereny zamknięte. Część akwenów morskich niezbędnych do zabezpieczenia działalności Marynarki Wojennej zostały określone w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach

morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.) i są na stałe lub czasowo zamykane dla rybołówstwa i żeglugi (w zależności od potrzeb). Strefy te są naniesione na mapy morskie.

Aktualnie na polskich mapach nawigacyjnych oraz publikacjach nautycznych wydawanych przez Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej nie istnieją żadne ograniczenia żeglugi w granicach rejonów umocnionych. Reasumując, reżimy prawne odnoszące się do terenów umocnionych wydane na podstawie ustawy z dnia 28 stycznia 1932 r. o stosunkach prawnych w obszarach warownych i rejonach umocnionych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 124) utraciły swoją aktualność. Dostosowane były one bowiem do potrzeb odpowiadających doktrynie „wojny pozycyjnej”, która straciła znaczenie praktyczne już podczas II wojny światowej. Podkreślenia przy tym wymaga, że utrzymanie mocy obowiązującej rozporządzenia dotyczącego obszarów umocnionych miało charakter tymczasowy, gdyż już w ówczesnym czasie dostrzeżono potrzebę opracowania w tej mierze nowych rozwiązań prawnych.

Należy przy tym dodać, że uchylenie tych przepisów nie stanowi zagrożenia dla ochrony interesów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz dla bezpieczeństwa i obronności państwa, gdyż w aktualnym stanie prawnym istnieją normy zapewniające wyżej wymienioną ochronę. Ujęte są one w następujących przepisach:

- art. 6 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2012 r. poz. 461),
- art. 19 ust. 1 pkt 3 oraz art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.),
- art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287).

Jednocześnie ze względu na potrzebę zachowania przejrzystości systemu prawa powszechnie obowiązującego, stosownie do uwag Rządowego Centrum Legislacji oraz Biura Bezpieczeństwa Narodowego, zachodzi konieczność zmiany art. 283 § 1 Kodeksu morskiego, traktującej o wydobywaniu zatopionego mienia w rejonach umocnionych i w innych obszarach uznanych za szczególnie ważne dla obrony kraju. Z uwagi na to, że uchyla się przepisy o obszarach uznawanych za szczególnie ważne dla obrony kraju nie ma już potrzeby wydawania, przez właściwe organy wojskowe, zezwoleń na wydobywanie przez właściciela mienia w tych obszarach.

Projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Rządowego Centrum Legislacji i Ministerstwa Obrony Narodowej. W trakcie prac nad przedmiotowym projektem ustawy nie zgłosiły się podmioty zainteresowane pracami nad nim.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Przedmiotowy dekret stracił swoją aktualność i z tych względów projektowana ustawa nie będzie oddziaływać na żadne podmioty.

2. Konsultacje społeczne

Ze względu na zakres proponowanych rozwiązań, które dotyczą tylko resortu obrony narodowej projekt nie był przedmiotem konsultacji społecznych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Zaproponowane rozwiązania nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.